

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kwaśniewski

w sprawie z powództwa H. G., M. B.
przeciwko "[...] Bank" Spółce Akcyjnej Oddział w P.
o zapłatę wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 3 października 2006 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu
Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w R.
z dnia 6 kwietnia 2006 r., sygn. akt III Pa .../06,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. zasądza od strony pozwanej na rzecz każdego z powodów po
900 zł (dziewięćset) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymaganie to odnosi się do podstawowych elementów skargi kasacyjnej, definiujących jej istotę. Stąd też niespełnienie tych podstawowych, zwanych konstrukcyjnymi, wymagań skargi kasacyjnej stanowi formalną przeszkodę uniemożliwiającą jej rozpoznanie.

Z art. 398⁶ § 2 k.p.c. wynika jasno określona konsekwencja wniesienia skargi kasacyjnej bez spełnienia wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., że skarga

taka podlega odrzuceniu. Rygoryzm tych regulacji wiąże się z istotą postępowania kasacyjnego, które odnosi się do orzeczeń prawomocnych (art. 398¹ k.p.c.) oraz z obowiązkowym udziałem profesjonalnych pełnomocników (art. 87¹ § 1 k.p.c.).

W rozpatrywanej sprawie Sąd Najwyższy stwierdza, że skarga kasacyjna, którą w imieniu pozwanego [...] Bank S.A. Oddział w P. wniósł jego pełnomocnik radca prawny E. K., nie spełnia wymagania określonego w powołanym wyżej art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Ogranicza się bowiem do wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ale bez wymaganego uzasadnienia tego wniosku. Nie spełnia bowiem nawet najbardziej nieodzownych warunków uzasadnienia zawarte w skardze (w jej „petitum” i w jej uzasadnieniu) twierdzenie, że zachodzi potrzeba wykładni „przepisów kodeksu pracy dopuszczających wykonywanie pracy w godzinach nadliczbowych w razie szczególnych potrzeb pracodawcy”. Nie ma tu bowiem jakiegokolwiek próby (nawet pozoru) uzasadnienia dlaczego „zachodzi potrzeba wykładni”. Nie można bowiem przyjąć, że uzasadnieniem takim mogłoby być kolejne, nic nie mówiące, twierdzenie zawarte w uzasadnieniu skargi jakoby „przepisy te w dalszym ciągu budzą poważne wątpliwości oraz rozbieżności w orzeczeniach sądów” – bez jakiegokolwiek wskazania owych wątpliwości oraz jakiegokolwiek przypadku „rozbieżności”, zwłaszcza że te nieujawnione przez skarżącą wątpliwości miałyby się odnosić do znacznej liczby przepisów kodeksu pracy dotyczących godzin nadliczbowych.

Z przedstawionych przyczyn skarga kasacyjna nie spełniająca niezbędnego wymagania podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 i § 3 k.p.c.